

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

בפני כבוד השופטת זהבית אלדר

תובע עידן גיל

נגד

נתבעת ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

פסק דין

1 לפניי תביעה כספית על סך 100,000 ₪, שעילתה הפרת זכויות יוצרים בתמונות שצולמו על פי הנטען
2 ע"י התובע ואשר פורסמו ללא רשותו ומתן אישורו בדף הפייסבוק של הנתבעת.

3

4

א. הרקע וטענות הצדדים

5 1. התובע הינו צלם מקצועי אשר כפי המתואר בכתב התביעה מצלם בין היתר תמונות עבור
6 בעלי נכסים, אדריכלים ומעצבי פנים.

7

8 2. הנתבעת מתוארת בכתב התביעה כחברה המתמחה ביבוא והפצה סיטונאית של מוצרי
9 עיצוב הבית וריהוט, ומפעילה דף עסקי בפייסבוק בשם "contrast" – חנות קונספט
10 לעיצוב הבית. (להלן: "הדף העסקי").

11

12 3. לטענת התובעת, בין הצדדים אין כל היכרות ולא התקיים בניהם שיתוף פעולה עסקי כזה
13 או אחר. חרף האמור, פרסמה הנתבעת בדף העסקי תמונות שצולמו על ידי התובע, ללא
14 קבלת רשותו או הסכמתו.

15

16 4. כפי הנטען, במהלך חודש יוני 2020, גילה התובע כי הנתבעת עשתה שימוש מסחרי ב-13
17 תמונות אשר צולמו על ידו ופורסמו בדף העסקי וזאת כאמור אף מבלי שציינה את שמו
18 ומבלי שקיבלה הסכמתו ואישורו לעשות שימוש בתמונות. (העתק מהתמונות כפי שהופיעו
19 בדף העסקי של הנתבעת צורפו כנספח 1 לכתב התביעה; העתק התמונות המקוריות צורפו
20 כנספח 2 לכתב התביעה; העתק הוכחת הבעלות של התובע בתמונות צורף כנספח 3 לכתב
21 התביעה).

22

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 5. התמונות נשוא התביעה צולמו ע"י התובע במסגרת פרויקט צילום שביצע עבור חברת סוויט
2 אין מגורים בע"מ (להלן: "החברה המזמינה"), אשר רכשה את זכויות השימוש בתמונות
3 בלבד.
4
- 5 6. כפי הנטען, משהתמונות נשוא התביעה אשר צולמו ע"י התובע מהוות יצירה אמנותית
6 כמשמעותה בחוק זכויות יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן: "החוק"), הרי שהשימוש כפי
7 שנעשה ע"י הנתבעת ללא הסכמה וללא ציון שמו של התובע מהווה הפרה של זכויות התובע,
8 באופן המזכה את התובע בפיצוי ללא הוכחת נזק בהתאם לסעיף 56 לחוק בסך של עד
9 100,000 ₪, לכל הפרה.
10
- 11 7. במסגרת כתב ההגנה טענה הנתבעת כי היא ביצעה דקורציית פנים לחברה המזמינה
12 בהתאם להוראת המעצבת מטעם החברה המזמינה. כפי הנטען, בסיום העבודה הועברו
13 לנתבעת תמונות של החדרים המעוצבים אשר הופיעו באתר החברה המזמינה, ללא אזכור
14 שמו של הצלם. החברה המזמינה, אשר כאמור העבירה את התמונות לנתבעת, לא מסרה
15 לנתבעת כי מדובר בתמונות המוגנות בזכות כזו או אחרת.
16
- 17 8. לטענת הנתבעת, רק עם פניית התובע במכתב ההתראה, נודע לה לראשונה דבר זכויות
18 יוצרים בתמונות והיא מצידה לא ידעה ולא יכלה לדעת על זכות שקיימת לתובע או לאדם
19 אחר בתמונות והייתה למשתמש תמים.
20
- 21 9. כפי הנטען על ידה, עם קבלת מכתב ההתראה מהתובע, הסירה הנתבעת את התמונות מדף
22 הפייסבוק.
23

ב. דיון והכרעה

- 24
25
- 26 10. במסגרת ראיות הצדדים הוגש תצהירו של התובע וכן תצהירו של מר ניר כהן (להלן: "ניר")
27 מטעם הנתבעת.
28
- 29 11. בפתח הדיון שהתקיים בפניי היום, 24.4.23, הודיעו ב"כ הצדדים כי אין מחלוקת בין
30 הצדדים כי התמונות נשוא התביעה הינן יצירה מוגנת (ואף לא הועלו טענות בעניין זה
31 במסגרת כתב ההגנה), והסוגיה הטעונה הכרעה הינה האם יש בנסיבות הנטענות ע"י
32 הנתבעת כדי לאיין פסיקת פיצוי כספי לתובע.
33
34

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 12. השאלות אשר יש להכריע בהן הינן שלוש ;
- 2 • האם יש לראות בנתבעת "מפר תמים" כהגדרתו בסעיף 58 לחוק?
- 3 • האם הנתבעת קיבלה את אישורה של החברה המזמינה לשימוש בתמונות בדף העסקי
- 4 שלה?
- 5 • מי בעל זכויות היוצרים בתמונות?
- 6
- 7 13. להלן אכריע בשאלות האמורות לפי סדרן.
- 8
- 9 14. האם יש לראות בנתבעת "מפר תמים"?
- 10 א. סעיף 58 לחוק קובע כדלקמן :
- 11 "הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד
- 12 ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה".
- 13
- 14 ב. כאמור כפי טענתו של ניר, ביצע עיצוב פנים לחברה המזמינה בהתאם להוראת המעצבת
- 15 הגב' קורקוס, כאשר לאחר סיום העבודה הועברו אליו התמונות ללא ציון שם הצלם
- 16 באמצעות הודעת דואר אלקטרוני.
- 17
- 18 ג. לתצהירו של ניר צורפה כנספח 1 העתק הודעת הדואר האלקטרוני אשר נשלחה אליו
- 19 ממעצבת החברה המזמינה, הכוללת קישורים לתמונות. מהקישורים ניתן ללמוד כי אלה
- 20 מפנים לאתר האינטרנט של החברה המזמינה. לטענתו של ניר, החברה המזמינה וכן
- 21 המעצבת מטעמה לא אמרו לו כי מדובר בתמונות המוגנות בזכות כזו או אחרת.
- 22
- 23 ד. במסגרת תצהירו של ניר נטען על ידו כי הוא מבצע עבודות אספקת ריהוט מעוצב לעשרות
- 24 פרויקטים וכי הוא יודע אישית "שחייב להיות הסכם מסודר עם צלם". לתצהירו של ניר
- 25 צורפו לשם הדוגמא העתקי הסכמים עם צלמים בהם נכתב באופן מפורש למי שייכות
- 26 הזכויות בתמונות שצולמו. (ראה סעיף 12.3 לתצהירו וכן נספח 4).
- 27
- 28 ה. במסגרת עדותו חזר ניר על הדברים ובמהלך עדותו אף הוגשו הסכמים נוספים אשר סומנו
- 29 1/1, מהם עולה כי הנתבעת מודעת לזכויות יוצרים של צלמים בתמונות המצלמות על ידם
- 30 ואף מודעת להסדרים כאלה ואחרים שנעשים על ידי המזמין מול הצלם בכל הנוגע לזכות
- 31 השימוש והבעלות בתמונות.
- 32
- 33

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

1. האמור בתצהירו של ניר, בהצטרף לעדותו וכן לנספחים שצורפו כנספח 4 לתצהירו, כמו גם ההסכמים נ/1, מעידים כאלף עדים כי דבר זכויות יוצרים של צלמים בתמונות הינם בתחום ידיעתה הברורה של הנתבעת.

2. כבר נפסק כי נטל ההוכחה להוכחת ההגנה של "מפר תמים", רובץ על הנתבע אשר צריך להוכיח שלא ידע ולא היה עליו לדעת: "לא די בהוכחה של מצב נפשי סובייקטיבי של תום לב, אלא יש להראות כי גם על פי מבחן אובייקטיבי לא ניתן היה לחשוד בקיומה של זכויות יוצרים". (ראה: ת"א (י-ס) 36461-12-11 ג' דבליו. ג' בע"מ נגד בר און שופ בע"מ (פורסם בבנו) 24.09.2015).

3. כן נקבע כי: "נטל ההוכחה רובץ על הנתבע ויקשה עליו להרימו. לא תועיל לו הטענה כי לא ידע אודות קיומה של זכות היוצרים של התובע דווקא, או שסבר, אף בתום לב, שהזכויות הן של מאן שהוא אחר. עליו להוכיח שלא ידע, ושלא היה עליו לדעת, אודות קיום זכות היוצרים ביצירה. יתרה מזו, כפי שעולה מהסעיף, לא די בחוסר הידיעה מצד המפר כי היצירה מוגנת כדי לזכותו בהגנת הסעיף. המבחן הוא אובייקטיבי: משהיה חייב לדעת כי היא מוגנת אף אם לא הייתה ידיעה ממשית בפועל..... אף אם אין מופיע על יצירה שם כלשהו, יש להניח שנוצרה בידי מישהו, שכן יצירות אינן נעשות מעצמן. נתבע שנמנע מביצוע בדיקה לגבי קיום זכות היוצרים ביצירה או לגבי זהות בעל זכות היוצרים בה לא יוכל ליהנות מההגנה. בנוסף, עצימת עיניים בוודאי מונעת את האפשרות לטעון להפרה תמימה. בהקשר זה, מו"לים, מדפיסים וגופי תקשורת יתקשו במיוחד לטעון להפרה תמימה שכן, מתפקידם להיות ערים לזכויות יוצרים ביצירות. עוד נאמר כי בורות אינה שקולה לתמימות ואינה פוטרת מחבות. אם כן, נראה שטענה בדבר הפרה תמימה עשויה להתקבל בנסיבות יוצאות דופן בלבד שבהן סביר להניח כי היצירה הינה נחלת הכלל, כגון שהיא נחזית להיות יצירה ישנה מאוד שתקופת הגנתה חלפה מכבר." (הדגשה שלי ז.א.). (המחבר ט. גרינמן "זכויות יוצרים" מהדורה שנייה (2008) פרק 12 עמודים 803-805. כן ראה האסמכתאות שם).

4. כאמור, בפסיקה נקבע כחוט השני כי מפר שנמנע מביצוע בדיקה לגבי קיומה של זכות היוצרים ביצירה או לגבי זהות בעל זכות היוצרים בה, לא יוכל ליהנות מן ההגנה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

י. בעניינינו עולה כי הנתבעת לא בדקה למי שייכות זכויות היוצרים ביצירה. מדובר בחברה מסחרית אשר כאמור מההסכמים שצורפו על ידה עולה כי היא מודעת לדבר קיומן של זכויות יוצרים בתמונות ולהסדרת זכות השימוש והבעלות בתמונות של חברות מול צלמים. לפיכך, לא מצאתי כי עלה בידה להראות כי במקרה זה עומדת לה הגנת המפר התמים.

15. האם הנתבעת קיבלה אישורה של החברה המזמינה לשימוש בתמונות בדף העסקי ?

יא. במסגרת עדותו של ניר הועלתה טענה לפיה ניתן לנתבעת אישור בעל פה מטעם המעצבת של החברה המזמינה לעשות שימוש בתמונות. ראשית יצוין כי מדובר בטענה שלא בא זכרה במסגרת תצהירו של ניר, שם נטען כי החברה המזמינה והמעצבת שהעבירה את התמונות לא אמרו לנתבעת כי מדובר בתמונות המוגנות בזכויות יוצרים. (הטענה לאישור טלפוני נטענה במסגרת תצהיר תשובות לשאלון נ/1). שנית, ככל שהיה ממש בטענה זו (הגם שאיני קובעת כי יש בזה כדי להעניק לנתבעת את הגנת המפר התמים), הרי שברי כי המעצבת או נציג אחר מטעמה של החברה המזמינה, אשר כפי הנטען נתן את האישור הטלפוני, היה מובא לעדות מטעמה של הנתבעת לצורך הוכחת הטענה למתן הרשאה לשימוש בתמונות. בנסיבות העניין, יש לזקוף לחובתה של הנתבעת הימנעותה מהבאת עד רלבנטי שהיה יכול לתמוך בגרסתה בהתאם להלכות הנהוגות בעניין זה.

יב. עוד אוסיף לציין, כי אף אם היה עולה בידי הנתבעת להוכיח מתן אישורה של החברה המזמינה לשימוש בתמונות בדף העסקי של הנתבעת, הרי שגם אז היה על הנתבעת להוכיח כי החברה המזמינה רכשה במסגרת ההסכם עם התובע את הבעלות בזכויות היוצרים בתמונות מעבר לזכות השימוש בתמונות על ידה.

יג. לפיכך, מצאתי לקבוע כי לא עלה בידי הנתבעת להוכיח בעדותו היחידה של ניר הסכמה של החברה המזמינה לשימוש בתמונות בדף העסקי של הנתבעת, מה גם שכאמור לא מצאתי כי יש לדבר נפקות לעניין תחולת הגנת המפר התמים.

16. מי בעל זכויות היוצרים בתמונות?

יד. בעניינינו מדובר ביצירה מוזמנת כמשמעותה בסעיף 35 (א) לחוק לפיו: "ביצירה שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים בה, כולה או חלקה, הוא היוצר, אלא אם כן הוסכם אחרת בין המזמין והיוצר, במפורש או במשתמע".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1 טו. אין חולק כי התובע אשר צילם את התמונות הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים
2 בתמונות, אלא שלטענת הנתבעת הנטל להוכיח את הסיפא של סעיף 35 (א) לחוק, מוטל על
3 התובע.
4

5 טז. טענה זו של הנתבעת אין בידי לקבל.
6

7 יז. פרסום התמונות באתר האינטרנט של החברה המזמינה, אין משמעו כי התובע העניק לה
8 את זכויות היוצרים, גם לא במשתמע. הנתבעת לא טרחה כאמור לזמן את מי מנציגי
9 החברה המזמינה על מנת להוכיח העברת זכות היוצרים מן היוצר אל המזמינה. ככל
10 שלטענת הנתבעת זכות היוצרים הועברה מהיוצר אל המזמינה, הרי שהנטל להוכחת
11 הטענה מוטל על כתפיה. כאמור הנתבעת לא עמדה בנטל זה, שכן לא הביאה ולו בדל ראיה
12 להוכחת הטענה. אף בעניין זה, יש לזקוף לחובתה את החזקה בדבר הימנעות מהבאת עד.
13

14 יח. לעניין נטל ההוכחה כבר נפסק כי: **"אם היוצר הוא עצמו התובע במשפט על הפרת זכות**
15 **יוצרים, הרי סעיף 33 ועמו סעיף 64 להלן נותנים בידי התובע בסיס ראיתי להוכחת**
16 **הבעלות בזכות. אם הנתבע ירצה לטעון כי הזכות הועברה לאדם אחר, הנטל יהיה עליו"**.
17 (ראה בעניין זה: ע"א 8393/96 מפעל הפיס נגד **the roy export establishment**
18 **company**, פ"ד נד (1) 577 סעיף 5 לפסק הדין; ת"א (חד"י) 29517-09-20 שרון צרפתי
19 נגד אורות 2000 עיצובים בע"מ, אתר נבו (10.09.2022); ת"א (בי"י) ג'סון דונילי נגד הוצאת
20 עיתון הארץ בע"מ אתר נבו, 30.03.2023).
21

22 יט. משאין חולק כי התובע הוא בעל זכויות היוצרים בתמונות, הנטל על הנתבעת להוכיח את
23 טענותיה ובכלל זה הטענה להעברת הזכות לאחר או למתן רישיון שימוש בלתי מסויג לצד
24 ג' (ראה: תמיר אפורי חוק זכויות יוצרים (2012) עמוד 264).
25

26 כ. כאמור לעיל, הנתבעת לא עמדה בנטל ולא הובאו כל ראיות לעניין מערכת היחסים
27 ההסכמית שבין התובע לחברה המזמינה. כאמור, על מנת להוכיח את הטענה להסכמה
28 אחרת בין המזמין והיוצר היה על הנתבעת לזמן לעדות את מי מנציגי החברה המזמינה.
29 מכך, דין טענות הנתבעת בעניין זה להידחות.
30

31 כא. אוסיף לציין, כי לא מצאתי ממש בטענות הנתבעת בדבר אי צירוף הצעת המחיר שעמדה
32 בבסיס הזמנת התמונות מטעם החברה המזמינה מאת התובע. ראשית, על אף שדבר הצעת
33 המחיר צוינה בשולי החשבונית שהופקה לחברה המזמינה (צורפה כנספח 4 לתצהיר
34 התובע), הרי שלא נטען כי הנתבעת ביקשה לקבל לידה העתק מהצעת המחיר. זאת ועוד,

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1 התובע העיד כי לא היה לו הסכם בכתב עם החברה המזמינה בעניין התמונות נשוא התביעה
2 מעבר להצעת המחיר ומכל מקום, לא נסתרה טענתו כי לא נתן לחברה המזמינה רישיון
3 בלתי מסויג לשימוש בתמונות או לחלופין הסכמה לפיה הבעלות בזכויות היוצרים
4 בתמונות הועברה לידה. לפיכך, לא מצאתי בנסיבות העניין, כי יש לזקוף לחובתו של התובע
5 אי צירופה של הצעת המחיר, ואין באי צירופה של זו כדי לגרוע מזכותו לפיצוי בהתאם
6 להוראות החוק.

17. פיצוי ללא הוכחת נזק

9 כב. סעיף 56 לחוק מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצויים ללא הוכחת נזק, בשל כל הפרה
10 בסכום שלא יעלה על 100,000 ₪ וזו לשונו:

11
12 "56.(א)הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע,
13 לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000
14 שקלים חדשים.

15 (ב)בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין השאר,
16 שיקולים אלה:

17 (1)היקף ההפרה;

18 (2)משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;

19 (3)חומרת ההפרה;

20 (4)הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;

21 (5)הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;

22 (6)מאפייני פעילותו של הנתבע;

23 (7)טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;

24 (8)תום לבו של הנתבע.

25 (ג)לעניין סעיף זה יראו הפרות המתבצעות במסכת אחת של מעשים, כהפרה אחת.

26 (ד)השר רשאי, בצו, לשנות את הסכום הקבוע בסעיף קטן (א)."

27
28 כג. סעיף 56 לחוק מסמיך את בית המשפט לקבוע פיצוי ללא הוכחת נזק, "בשל כל הפרה"
29 כאשר התובעת טוענת כי מספר ההפרות הינו כמספר התמונות שפורסמו (13). מנגד, טען
30 ב"כ הנתבעת בסיכומיו כי יש לראות את הפרסומים כולם "כמסכת אחת של מעשים".

31
32 כד. סקירת פסיקת הערכאות הדיוניות בהקשר של יצירות מוגנות שהן תמונות, מעלה תמונה
33 לא אחידה. בפסק הדין שניתן בת"א (נ"צ) 682-10-12, פאתנה דחלה נגד ג'אבר מדיה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1 בע"מ, אתר נבו, (18.7.18), להלן: ("עניין דחלה"), נעשתה סקירה של הפסיקה בעניין זה,
2 וכך נמצא:

3 " בחלק מהפסיקה נקבע כי כל תמונה מהווה יצירה נפרדת שבה זכות יוצרים עצמאית
4 ומשכך שימוש מפר בכל תמונה ותמונה מהווה הפרה נפרדת, וזאת אף אם התמונות
5 פורסמו במסגרת פרסום אחד (ראו: ת.א (מחוזי ירושלים) 3560/09 ראובני נ' מפה,
6 מיפוי והוצאה לאור בע"מ (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2011); ת.א (מחוזי
7 ירושלים) 36461-12-11 ג'. דבליו ג'י. בע"מ נ' בר און שופ בע"מ (פורסם במאגרים)
8 [פורסם בנבו] (2015). מנגד, במקרים אחרים נפסק כי פרסום אחד הכולל מספר תמונות
9 שוונות מהווה הפרה אחת (ת.א (מחוזי תל-אביב – יפו) 48905-11-10 שטרנברג-וכסלר נ'
10 עמית (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2011); ת.א (שלום תל-אביב-יפו) 19031-06-11
11 נתן אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת בע"מ (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2016);
12 תא"מ (שלום ירושלים) 46569-07-15 משה מילנר נ' ידיעות אחרונות (פורסם
13 במאגרים) [פורסם בנבו] (2016).

14 מתוך הפסיקה עולה, כי לצורך סיווג מספר הפרות במקרה נתון, ניתן בין היתר משקל
15 למהות התמונות ומאפייניהן, לאמור – האם מדובר בתמונות בעלות סממנים ומאפיינים
16 זהים או דומים מבחינת מהות האובייקט המצולם בהן נסיבות עריכת הצילום ונסיבות
17 השימוש המפר, באופן שיש לראותן בגדר "מסכת אחת". כך, בפס"ד ראובני לעיל ציין
18 בית המשפט המחוזי ביחס לעובדות אותו מקרה, כי בתמונות שבכל אחת מהן צולם
19 אובייקט שונה ואשר נעשו בהזדמנויות שונות, כך שאין לראות בתמונות סדרה המהווה
20 יצירה אחת. במקרה אחר פסק בית המשפט המחוזי בחיפה, כי שימוש מפר ב- 18
21 תמונות של ארבעה דוגמני דוגמנים, אשר צולמו בנסיבות דומות ובאתו הקשר, בסטודיו
22 אחד ובפרק זמן נתון, איננו בגדר ביצוע של 18 הפרות של זכויות היוצרים בתמונות אלא
23 של ארבע הפרות בלבד, לפי זהות האובייקטים המצולמים בתמונות השונות (ת.א (מחוזי
24 חיפה) 27730-07-16 אופק שחידם ואח' נ' נגיב שחאדה ואח' (פורסם במאגרים)
25 [פורסם בנבו] (2017)). באופן דומה נפסק, כי פרסום אחד הכולל מספר תמונות של
26 אותה דמות, יחשב כמסכת אחת והפרה אחת (ת.א (שלום ירושלים) 7036/09 שמואל
27 רחמני נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2011)). כך
28 גם בפס"ד שטרנברג-וכסלר לעיל, בו נקבע כי 10 ציורים המרכיבים יחדיו את עשר
29 המכות בהגדה של פסח, מהווים רכיבים של מכלול העוסק בנושא אחד, ולפיכך מדובר
30 בהפרה אחת.

31

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1 כה. על רקע הפסיקה האמורה ניתן לראות כי בפרסום תמונות של אותה דמות או של אותו
2 אובייקט נפסק כי הדבר יהווה כמסכת אחת וכהפרה אחת. ואולם, עיון בתמונות במקרה
3 דן מעלה, כי מדובר בתמונות בהם מצולמים אובייקטים שונים שלא מצאתי כי יש לראות
4 בהם כהפרה אחת וכן כי לא ניתן לראות בהם מסכת אחת של מעשים. אכן, מדובר בתמונות
5 המתעדות ריהוט ועיצוב פנים של חללים שונים בדירת מגורים, אולם כל תמונה הינה שונה
6 מהאחרת, הן מבחינת זירת הצילום והן מבחינת זהות האובייקטים. מעיון בתמונות ניתן
7 להתרשם כי בכל אחת מהתמונות בהן נראים חללים ואובייקטים שונים, הושקעה השקעה
8 נפרדת של זמן, מאמץ, כישרון ומקוריות. לפיכך מסקנתי היא כי לענין הפיצוי עניינו ב-
9 13 הפרות נפרדות.

10

11 כו. כאמור, סעיף 56 לחוק מונה שורה של שיקולים אותם יש לבחון בעת קביעת הפיצוי.

12

13 כז. בכל הנוגע להיקף ההפרה, הרי שמדובר ב-13 תמונות שפורסמו בדף הפייסבוק העסקי של
14 הנתבעת, כאשר אודות משך ההפרה ניתן ללמוד מהעובדה שבתצהיר גילוי המסמכים נ/1
15 ציינה הנתבעת כי התמונות נשלחו אליה מהחברה המזמינה באמצעות המייל, ביום
16 13.09.2017, בעוד פניית התובע לנתבעת בענין התמונות הינה מחודש יוני 2020. זאת ועוד,
17 מהכיתוב על גבי התמונות ניתן ללמוד כי השימוש בתמונות בוצע לכל הפחות, "לפני
18 שנתיים". התובע לא הראה כי נגרם לו נזק כספי עקב הפרסום הלא מורשה של התמונות,
19 לא הוצגו נתונים כלשהם מצד התובע בדבר הערך הכספי של התמונות והמחיר שהיה בידו
20 לקבל בעבור פרסומן בהסכמתו. מנגד, צורפה חשבונית בדבר התשלום ששילמה החברה
21 המזמינה לתובע בעבור התמונות בסך של 7,956 ₪. הגם שאין מדובר מבחינת הנזק הכספי
22 בנזק ממשי, הרי שכבר נפסק בענין דומה כי: **"יש להביא בחשבון את הפגיעה האישית
23 הלא ממונית מעצם ההפרה של זכויות היוצרים של התובע"**. (ראה להלן: **"עניין דחלה"**
24 הנ"ל, סעיף 58 לפסק הדין). בכל הנוגע לרווח שצמח לנתבעת בשל ההפרה, הרי שלא הובאו
25 בענין זה ראיות כלשהן מטעם הנתבעת. בשל מאפייני פעילותה של הנתבעת כחברה
26 מסחרית בכל הנוגע לבחינת תום ליבה, הרי שכפי שכבר קבעתי לעיל, נוכח ניסיונה
27 המקצועי בהסכמים עם צלמים, הרי שהיא נמנעה מלברר בעל הזכויות בתמונות לצורך
28 השימוש בהם. נסיבות אלה מהוות שיקול לחומרא, מאחר ואחד מעקרונות היסוד של חוק
29 זכויות יוצרים, הינו השיקול ההרתעתי המאפשר לתובע פיצוי ללא הוכחת נזק. (ראה פסק
30 הדין **"עניין דחלה"** לעיל וכן ע"א 592/88 שמעון שגיא נ' עיזבון המנוח אברהם ניניו ז"ל,
31 אתר נבו, 1992). בנוסף בקביעת שיעור הפיצוי יש לקחת בחשבון לקולא, כי כפי הנטען
32 בכתב התביעה, התמונות צולמו על ידי התובע במסגרת פרויקט צילום עבור החברה
33 המזמינה, הגם שכפי שקבעתי לעיל כל תמונה בפני עצמה מהווה הפרה המזכה בפיצוי. כן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1 יש להתחשב בעובדה שהנתבעת הסירה את התמונות מדף הפייסבוק מיד לאחר פנייתו של
2 התובע במכתב ההתראה.
3

4 כת. בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, ובשים לב לסכומי הפיצויים שהוכרו בפסיקה
5 ביחס להפרות של זכויות יוצרים מעין אלה של התובע, מצאתי לפסוק בגין כלל הפרות
6 סך כולל של 65,000 ₪. (לסכומי הפיצויים שהוכרו בפסיקה ראה הפירוט שהובא בסעיף 64
7 לפסק הדין הנ"ל ב"עניין דחלה", כן ראה סעיף 92 לפסק דינו המקיף של כב' השופט אביים
8 ברקאי שניתן בת"א (ת"א) 71998-12-20 מיטל אזולאי נגד שרי קרני, אתר נבו
9 (28.08.2022).

10

11 **18. לסיכום**

12

13 כט. בהתאם לכל האמור לעיל, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע סך של 65,000 ₪, בצירוף
14 אגרה בסך של 2,617 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 8,500 ₪.

15

16 התשלום בתוך 30 ימים מהיום.

17

18

19 זכות ערעור כדין.

20

21 **המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.**

22

23 ניתן היום, ג' אייר תשפ"ג, 24 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

24

זהבית אלדר, שופטת

25

26

27

28

29

30

31

32

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 67576-12-20 גיל נ' ריצ' אופנה ואביזרים בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1
2

